

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

KANAAT BİTMEYEN BİR HAZİNE DİR

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euzü bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillāhi r-Rahmāni r-Rahīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Bir söz var,

القناعة كنز لا يفنى

“Al-qanā’atu kanzun lā yafnā.” Kanaat bitmeyen hazinedir, diyor. Millet hazine arar. Hazine para alsın şey yapsın diye. Bir tane bulsa bir tane daha ister. Onu bulsa daha fazla ister. Kanaat olmadıkça insanın gözü doymaz. Daha fazlasını ister. Ancak Peygamber Efendimiz şallā Llāhu alayhi wa sallam diyor, insanoğlu bir vadi, değil bir küp, komple altın da olsa verseler ona koymaz, gene ister, diyor Peygamber şallā Llāhu alayhi wa sallam. İnsanın gözünü doyuracak olan altın değil de topraktır. Toprağa girince artık toprağı atarlar üstüne o vakit tamamdır. Artık başka şey olmaz.

Yani hayattayken insanoğlu bu tamah meselesi var herkeste. Onun için, onu zapt etmek lazım. Nefsine uymamak lazım ki kanaat olmadıktan sonra hayatı insanın hiç rahat olmaz. Rahat etmez. Devamlı daha fazlasını ister. Bir verirsen iki ister, üç verirsen beş ister derken ne verirsen doyuramazsın insanları. Allah ﷻ doyursun inşaAllah. Bu kendine eziyet yapmış olur insanoğlu.

Kanaat güzel şeydir. Kanaat sahibi kimseye muhtaç olmaz, Allah’ın ﷻ izniyle. Kanaat tükenmeyen hazinedir dedi. Bu güzel söz galiba hadis değildir de ata sözü zannedersem Arapçanın. Tükenmeyen bir hazinedir. Ne varsa hazine tükenir ama kanaate olunca o hazine tükenmez. İnsanı rahatlatır. İnsan Allah’a ﷻ tevekkül etmiş olur. Kanaat demek Allah’a ﷻ tevekkül etmektir. O’na ﷻ tevekkül eden boş çıkmaz. Ona zarar gelmez. Eksilmez, artar Allah’ın ﷻ izniyle.

Bu dünya hali şimdi insanları “kanaatsiz olsun” diye bütün öğrettikleri, gösterdikleri her tarafta küçüğüne büyüğüne “kanaatsiz olsun” diye öyle öğretiliyor. “Kanaatsiz ol” diyorlar kendisine, “Kabul etme.” Zam yapıyor. “Yok bu olmadı.” Bir ay sonra daha “bir tane zam istiyorum.” Halbuki o zam verdiği vakit senin o verdiği zammın iki misli senin cebinden gidiyor. Kanaat sahibi olsa o insanlar “Zammı istemeyiz yahu” desinler. “Zammı filan istemeyiz. Bu bize yetiyor. Vermeyin sakın vermeyin. Biz istemeyiz. Biz kanaat

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ediyoruz bundan. Geçinip giderler.” Daha güzel olur. Yok illa vereceğiz diyorlar. Niye verecekler? diyor. Çünkü şeytanın sistemi milleti huzursuz etsin. Milleti rahatsız etsin. Hiçbir işleri rast gitmesin. Onlar batsın, devlet batsın, herkes batsın, şeytan sevin sin. Budur kanaatsizlik, budur. Her gün yani bir zerre kadar akıllı olan insan bunu görüyor. Bunu görüyor ama bir şey yapmıyor. Yapacak bir şey de yok çünkü yapanlar, akıllı insanlar bir zammı vermezse yıkıp geçiriyor, sövüp sayıyor, hiçbir şey bırakmıyor, yapmadı. Ondan sonra zammı alıyor, ona da kavgı kıyamet. Ondan sonra bir şey halt ettiğini zannediyor. Hemen ondan sonra aldığı nın iki mislini cepten gidiyor. Halbuki kanaat etse rahat rahat hem kendisi rahat edecek, hem ailesi rahat edecek, hem memleket rahat edecek, hem hükümet rahat edecek. Bereket de olacak.

Onun için, Allah ﷻ akıl versin insanlara. Rıza göst ersinler kanaat sahibi olsunlar inşaAllah. Allah ﷻ hepinizi kanaattan mahrum etmesin ki eziyet çekmeyelim, üzülmeyelim inşaAllah.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
21 Mart 2026 / 02 Şevval 1447
Lefke, Kıbrıs